

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Turistsagen. Han erkendte Turistsagens nationaløkonomiske Betydning, billigede ogsaa Bevægelsen og udtalte, at man fra Venstres Side var villig til af det samlede Provenu af Motorafgifterne at yde et Beløb af 50 000 Kr. til Fremme af Turistpropagandaen. Dog ønskede man fra Venstres Side ikke at give dette Beløb, saaledes som foreslaaet, under Lovens § 9, Stk. 4, men under § 9, Stk. 2.

Om dette sidste vil jeg gerne sige, at derved afviser Venstre Turistudvalgets Hensetting om, at Beløbet betragtes som et Tilskud fra Kommunerne. Det er jo i § 9, Stk. 4, der staar, hvorledes Beløbene til Kommunerne skal fordeles, og hvad der der kan anvendes. Dette afviser Venstre altsaa; man erkender ikke, saaledes som det er henstillet fra Udvalgets Side, at Tilskuddet bør betragtes som et Bidrag fra Kommunerne til Fremme af Turistarbejdet, fordi der formentlig ikke findes en Kommune i Landet, der ikke er interesseret i dette. Venstre ønsker i Stedet for, at Tilskuddet ydes efter Paragraffens Stk. 2. Der er der Tale om den ene af de Vejfondes til nye Vejarbejder, som Trafikministeren raader frit over, uden at der er nogen Begrænsning med Hensyn til, hvilke Kommuner der skal nyde godt af det.

Dette vil altsaa sige, at i Stedet for, at de 50 000 Kr., hvis de fordeles efter Stk. 4, fordeles paa alle Kommuner i Forhold til de sædvanlige Refusionstilskud, de faar, vil det i givet Tilfælde blive den enkelte Kommune, som Ministeriet i det Aar ikke vil være i Stand til at yde et Tilskud til et bestemt Vejarbejde, fordi Ministeriet savner disse 50 000 Kr., der vil komme til at bære hele Aarets Tilskud til Turistsagen. Dette vil jeg gerne notere, fordi det, som sagt, er en Afvisning af Turistudvalgets Tanke.

Jeg vil sige med det samme, at hvis man ikke vil yde Tilskuddet efter Stk. 4, kunde man tænke sig at yde det efter Stk. 3. Der drejer det sig ogsaa om en af de Vejfondes, som Ministeren raader over; men denne Vejfond er saaledes indrettet, at Ministeren skal lægge sine Bevillinger til Kommunerne i et bestemt Forhold mellem Amtskommuner, Sognekommuner, Købstæder, København og Frederiksberg, saaledes at man — hvis man altsaa ikke vil tage Tilskuddet efter Stk. 4 — dog ved at tage det efter Stk. 3 kunde opretholde den Opfattelse, at man fordelte Beløbet forholdsmæssigt paa samtlige Kommuner.

Der er fra konservativ Side ønsket Udvalgsbehandling, og vi vil da i Udvalget

kunne faa Lejlighed til at drøfte Forholdet. Jeg vilde selvfølgelig foretrække en enstemmig Stilling til Sagen fra Rigsdagens Side, og jeg kan ikke se andet, end at Forslaget fra Venstre er ganske overordentlig ensidigt; men jeg haaber, at det skal være muligt gennem Behandlingen i Udvalget at komme til en Ordning, som mere er i Overensstemmelse med Turistudvalgets Forslag end det, Venstre her er fremkommet med.

Duborg: Det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke er berettiget til at sige, at Venstre afviser Turistudvalgets Forslag ved den Stilling, vi indtager i Spørgsmaalet. Det er selvfølgelig Turistudvalget fuldkommen ligegyldigt, om Pengene tages under det ene eller det andet Stykke i Motorafgiftslovens § 9, naar blot Pengene kommer fra Motorafgifterne og Turistudvalget faar de 50 000 Kr. Vor Stilling er ganske simpelt dikteret deraf, at efter Ministerens Forslag vil de 50 000 Kr. for det langt overvejende Beløbs Vedkommende fragaa som direkte Tilskud til Landkommunerne, hvorimod det efter Stk. 2 vil blive et Beløb, der gaar fra de ganske ekstraordinære større Vejarbejder o. lign., hvor det — det vil jeg hævde trods Ministerens Paastand — vil mærkes i langt ringere Grad, end det vil, hvis Beløbet gaar fra Landkommunerne. Og rent principielt mener vi, at det er en saare betænkelig Sag at gøre stadig yderligere Indgreb i de Beløb, der tilgaar Landkommunerne til Dækning af Vedligeholdelsesudgifterne. Dette er Begrundelsen for vor Stilling. Men jeg vil gerne til Slutning anerkende den store Indrømmelse, som den højtærede Minister gør ved at kunne tænke sig Muligheden af at føre Tilskuddet ind under § 9, Stk. 3. Det er allerede en væsentlig Forbedring, om end jeg meget vilde ønske, at den højtærede Minister vilde gaa ind paa, at det føres ind under Paragraffens Stk. 2.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Knud Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.